

● ÚVODNÍK LIDÉ VÍRY

A tito všichni, ačkoli se jim dostalo svědectví skrze víru, neodnesli si zaslíbení, protože Bůh pro nás zamýšlel něco lepšího, nechtěl, aby dosáhli dokonalosti bez nás.

Jedenáctou kapitolu dopisu Hebrejům (Židům) čtu vždy se zvláštní pozorností. Když čtu jména mužů a žen, kteří se stali hrdiny víry, připomínám si v mysli jejich příběhy, jak je znám z četby Staré smlouvy. Bible je velmi realistická. Píše o jejich silných stránkách, píše i o jejich selháních. Co je ale důležité, že zachovali víru, obstáli a stovky let po své smrti jsou hodnoceni velmi vysoce. Jsou to lidé, jichž nebyl svět hoden. Toto hodnocení nedosáhli díky svému skvělému charakteru, výkonu, úspěšnému životu (někteří zavřeli ústa lvům, někteří byli ukamenováni). Tím jediným důvodem, že je Bůh hodnotí tak vysoce, byla jejich víra. Jsou pro mne příkladem. Chci být věrný jako oni, stejně jako oni věřit tomu, co Bůh říká a vstoupit do povolání, která pro mne má. Někdy se mně zdá, že jsou pro mne vzory nedostižnými, ale nechci to vzdát.

Přes toto úžasné hodnocení končí jedenáctá kapitola překvapivě. Přes svou víru nedosáhli zaslíbení. Bůh pro nás zamýšlel něco lepšího. Ti jednotliví muži a ženy víry dle míry svého poznání vyhlíželi příchod Mesiáše. Někteří měli zjevení, které hodně předběhlo jejich dobu, někteří viděli skutečně jen jakoby v mlze. Ale nedočkali se toho, čeho se dočkal Simeon a Anna, když do chrámu přinesli Josef a Marie miminko, v kterém oni rozeznali očekávaného Mesiáše. Nedočkali se toho, čeho jsme se dočkali my všichni, kteří žijeme v době po narození Pána Ježíše. Oni se nedočkali Mesiáše.

Blíží se Vánoce a začíná advent. Čas, kdy si můžeme připomenout, že Spasitele už nemusíme vyhlížet, protože přišel. Kdy si můžeme připomenout, že máme výsadu, kterou neměli Boží muži a ženy jako Abraham, David, Sára a Rachab. Bůh nás vyvolil, abychom se dočkali naplnění zaslíbení o spáse všech lidí. Přes všechny starosti, nedostatky, důvody k reptání a nenaplněné potřeby jsme

speciálně požehnání a vyvolení. Abychom se narodili v době milosti, abychom se setkali s Ježíšem a abychom byli svědky o spáse.

I tyto Vánoce můžeme projevit vděčnost. Vděčnost Bohu svými modlitbami, chválami a skutky služby. Můžeme zjevovat Boží lásku lidem kolem nás a sdílet se s nimi o tom, jaké očekávání celých generací bylo napl-

něno. Můžeme projevit zájem a přijetí lidem, kteří jsou na tom hůře než my. Hůře materiálně, hůře z hlediska přijetí a vztahů a hůře skrze neznalost naděje, která je v Kristu. Pokud se podělíme o to, co máme, zakusíme překvapivou věc. Nebude nám to chybět, ale rozmnoží se to. Jako když učeďníci vzali ty chleby a ryby (bylo to strašně

málo a trapné to dělit mezi několik tisíc lidí), jednali ve víře, která se projevila poslušností, a Bůh se k jejich víře přiznal. Co kdybychom tyto Vánoce udělali v nějaké oblasti svého života krok víry. Co kdybychom věnovali čas setkání s Kristem a vykročili z loďky do vln v oblasti, kde uslyšíme Boží hlas? Co udělat něco, na co jsme si zatím nikdy netroufli a co by bez Boha bylo čirým bláznovstvím?

My jsme se dočkali toho, čeho se hrdinové víry nedočkali. Přesto je ještě jeden advent před námi. Když byl Pán Ježíš vzat k Otcí, andělé oznámili, že se zase vrátí. To je ten advent, co je ještě před námi. Hrdinové víry vyhlíželi příchod Spasitele. I my ho zase vyhlížíme. Vyhlížíme jeho návrat. To je něco, k čemu se taky Vánoce hodí. Zastavit se a říci: Pane, přijď. Bylo by dobré, kdyby Ježíš o letošních Vánocích? Nebo ať radši ještě nechodí. Osobně se mně daří docela dobře a klidně na této zemi ještě pár desítek let pobudu. Současně by bylo nesrovnatelně lepší, kdyby Pán Ježíš přišel už o těchto Vánocích. Tak co o Štědrém večeru zařadit netradiční modlitbu? Místo díky za Ježíšovo narození volání: Přijď, Pane Ježíši!

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK

Dopisy, které si maminka schovala z osmdesátých let minulého století, dokládají, že opravdové přátelství přetrvává i přes oceán a léta odloučení. Spolužáci z obecné školy, třicet let oddělení režimem i osudem, se po letech našli, psali si a po revoluci se opět setkávali, až do smrti. Pátrám v knihovně dál a mohu číst zápisky některé mé příbuzné, jež si je zaznamenala na začátku devatenáctého století. Pak se probírám svazky, tištěnými zkraye sedmnáctého století a je mi to jasné – ta naše podoba s Bohem! Potřeba psaním sdělit milované osobě i světu, jak se mám, o čem přemýšlím, předat radu a požehnání, zaznamenat důležité události. Ale jen Jeho dopis pro nás je životadárny a nepomine.

Nanda

<http://praha.kaes.cz>

Nebál bych se, že bychom zabloudili... on má nějaký druh GPS.

Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc – www.reverendfun.com

PŘEČTĚTE SI

Výjezd starších	2
U misionářů ve Slovinsku	4
Misie v Radostánu	5
Konvokace	7
Podzimky	7

VÝJEZD VEDENÍ SBORU

Na počátku listopadu se starší a další vedoucí vypravili na svůj pravidelný výjezd, tentokrát do Dobřichovic u Prahy. Jako vždy jsme společně trávili čas modlitbami, chválami, sdílením, a protože tentokrát nebyl výjezd postní, tak i obecenstvím při jídle. Věnovali jsme se i rozhovoru nad tím, jak upevnit naše vztahy resp. je ochránit před útoky a inspirovali jsme se i vyučováním. Jako klíčové stále vidíme růst ve slyšení Božího hlasu a k tomuto tématu jsme vyslechli vyučování (ne angličtináři spíše přečetli, protože anglické video bylo otitulkováno ☺).

Hodnotili jsme uplynulý rok a plánovali další aktivity. Jsme vděční za spoustu dobrých věcí, které se ve sboru dějí (křty, mládež, Alfa, DDZ, nasazení a růst mnoha lidí), současně nejsme spokojeni s celkovou horlivostí a naší schopností oslovit lidi v našem okolí evangeliem. Potřebujeme, aby na nás jako jednotlivcích i celém sboru bylo více vidět, že žijeme s Pánem Ježíšem.

Zvažovali jsme určitou disproporci v rozložení akcí během roku a také věnovali pozornost rozdílů mezi aktivitami, které označujeme a zásadními aktivitami, ke kterým motivujeme a předpokládáme širší účast vedoucích i členů sboru. Udělali jsme inventuru toho, co ve sboru děláme, a připravujeme seznam hlavních akcí. Chceme se také více zaměřit na cílenější modlitební zápas a budeme publikovat i společná modlitební témata. K této otázce se ještě vrátím v některém z dalších čísel časopisu.

Věnovali jsme se **letním shromážděním** a potvrdili jsme, že **chceme pokračovat jak ve shromážděních na veřejnosti, tak společnými „úterky“**. Je to někdy nepohodlné,

lidé ze světa nás „ruší“, ale jsme přesvědčeni, že nás Bůh volá k vyjití z budov a vlastního života ven mezi lidi a nechceme podporovat konzumní nedělní způsob křesťanství.

Hovořili jsme o modlitebních aktivitách a **společném půstu**. Chceme půst zopakovat, tentokrát tři týdny před Velikonocemi – **29. 3. – 18. 4.** V rámci tohoto půstu jsme rozhodli zapojit i **modlitební řetěz a to na celý týden**. Skončil by na Velký pátek společnou bohoslužbou. Je to výzva, protože týdenní modlitební řetěz přímo ve sborové budově jsme zatím neobsadili. Jsme přesvědčeni, že modlitba není jen pro nějaké speciální služebníky a věříme, že se 168 modlitebníků v našem mnoha set členném sboru najde. Považujeme za lepší udělat jeden delší řetěz, než více třídních.

Nemalý čas jsme věnovali rozhovoru nad tím, jak být více hnutím než organizací, v čem něco ve fungování sboru přenastavit a jak být více schopní zasahovat lidi v našem okolí a činit z nich učedníky. V této souvislosti jsme se věnovali i roli nedělních shromáždění a rozsuzovali některá prorocká slova, která ke sboru zazněla. Pomocí pro hodnocení sboru nám byl i pohled Jirky Bukovského jako „člověka z venku“, který do našeho sboru přestoupil z KS Kutná Hora a který začíná ve sboru aktivněji sloužit. I k tomuto tématu se ještě vrátíme.

Samostatnou část jsme věnovali duchovnímu boji resp. hledání, k čemu a koho Pán v této oblasti vede. Pomocí jsou nám některé zkušenosti ze zahraničí. V této oblasti se bude dále angažovat modlitebně prorocký tým a připojí se i někteří starší.

Během pobytu k nám také zaznělo několik prorockých slov, která jsou ještě rozsuzována.

Děkuji všem, kteří jste se za výjezd vedení sboru modlili, a prosím, abyste v modlitbách vydrželi. Potřebujeme správně uchopit to, co nám Bůh zjevuje, a vstoupit do skutků, které připravil. Také vás prosím o praktickou podporu toho, co se ve sboru děje.

Lubomír Ondráček

Ze života sboru

Dne 29. 10. 2013 se dožívá 90. narozenin naše sestra Marie Podruhá. Je zároveň nejstarší členkou celého KS Praha. Za region přišli gratulovat Otakar Kunzmann, Jiřina Homolková s dcerou Kačenkou a Alena Melicharová. Maruška se obtížněji pohybuje, ale to nic neubírá na jejím optimistickém postoji k životu. Přejeme jí do dalších let hodně radosti s Pánem i rodinou.

region Praha východ

Informační setkání o vstupu do sboru

V našem sboru jsou vítáni hosté a rádi sloužíme a máme obecenství i s těmi, kteří nejsou členy našeho sboru, ale sbor navštěvují. Současně rozlišujeme mezi členy a hosty a chceme pravidelné návštěvníky zvát k aktivnímu zapojení do sboru. Údy Kristova těla se stáváme ve chvíli uvěření, kdy nás Duch svatý zapojí do Kristova těla. Přesto členství v konkrétním sboru je důležitou součástí života křesťana. Ke svému duchovnímu růstu potřebujeme obecenství Božího lidu, místo, kde jsme vykazatelní a kde je slouženo nám a také sami sloužíme.

Rád bych pozval ty z vás, kteří zatím členy žádného sboru nejste a účastníte se života našeho sboru, ke zvážení, zda byste se nechtěli k našemu sboru připojit i závazně jako členové. Abyste tuto možnost mohli zvážet, pořádáme informační setkání o vstupu do sboru, jehož náplní jsou informace o záměru, hodnotách a fungování sboru.

Seznámíte se také se základy naší věrouky a je prostor k otázkám. Je možné domluvit i osobní rozhovor. Absolvování setkání nezavazuje ke vstupu do sboru.

Tato setkání jsou vhodná a potřebná i pro ty, kteří do sboru vstoupili v poslední době a dosud ho neabsolvovali.

Setkání má čtyři části. Tři jsou vyučovací a sdílecí a vede je hlavní pastor sboru, čtvrté setkání je pro ty, kteří se do sboru rozhodnou vstoupit a skutečně se již s vedením příslušného regionu. **První tři setkání se uskuteční vždy v úterý 14., 21. a 28. 1. od 18,30 hod. ve sborové budově Na Žertvách 23 v knihovně. Setkání bude končit okolo 20,00 hod.** Pokud máte o setkání zájem, dejte to prosím předem vědět na e-mail: lubomir.ondracek@kaes.cz nebo tel. 724 435 300

Těším se, že se s vámi uvidím a seznámím.

Lubomír Ondráček

Sborová kartotéka

Stejně jako jsou všichni členové sboru součástí některého regionu, je i sborová kartotéka vedena po regionech. Sbor má speciální program, který po zaslání údajů z regionů provede „spojení“ regionálních databází a umožňuje posílat centrálně e-mail všem členům sboru nebo vytisknout obálky s adresami a rozeslat potvrzení o darech. Aktualizovat údaje lze jedinečně na regionech.

Bliží se lednové rozesílání potvrzení o darech a také je možné, že už jste dlouho nedostali žádný informační nebo jiný e-mail. Prosím, zkontrolujte u vedoucího regionu, zda máte v kartotéce správnou e-mailovou a poštovní adresu. Pomůžete tím administrativnímu fungování sboru, předávání informací a na konec i sobě. Předem děkuji.

Lubomír Ondráček

● JAKÉ TO BYLO

První ohlédnutí

Podařily se Dny letos? Chceme je mít i příští rok? Který den byl nejlepší?

Já jsem se zúčastnila první tři dny coby pomocník, modlitebník a fanda DDZ*. Hosté, které jsem zvala, nemohli přijít, tak asi musím příště ve zvaní „přidat“. Těší mě, že na představení chodili i nezvaní hosté, jen podle webu. Třeba studentky, které byly tak moc nadšené Dopisem od táty, že se hned zajímaly o další vystoupení souboru. Dobré zprávy se holt rozkřiknou! Tak slavné to ale zase s návštěvností nebylo. Prostory divadelní kavárny Ilusion nám kapacitou stačily a to jsou menší než Selesianské divadlo. Mně se letos nejvíc líbil koncert Ivety Kuželové. Krásné písně s jasnými texty o víře, Bohu, hledání a nalézání, spolu se skvělou kapelou, to byl výborný kulturní i chválicí zážitek!

*fanda DDZ je člověk, který se o Dny dobrých zpráv zajímá, modlí se za ně dopředu, podělí se i o nápady s organizátory a vůbec, tak průběžně jim fandí.

Své zážitky z DDZ pošlete na sd@kaes.cz

Nanda

● CO SE CHYSTÁ

Seminář Židovských tanců

V sobotu 7. 12., 12:30 – 15:00

KS Praha, Na Žertvách 23

Pod vedením jedné z nejzkušenějších tanečnic v naší zemi se naučíme několik známých židovských tanců a pronikneme tak opět trochu hlouběji k porozumění zbožnosti našich starších bratrů ve víře! Nenechte si tuto příležitost ujít a v předchánukovém čase přijďte poznávat nové věci a radovat se z toho, že jsme stvořeni k uctívání a radosti!!
© Lektorka Helenka Kaláblová (Šabatková)
o židovských tancích říká: Od počátku byl tanec významnou součástí bohoslužeb, uctívání v synagogách a nedílnou součástí všech židovských svátků. Na původní židovské

tance navazují choreografií a hudbou s texty Žalmů a modliteb novodobé mesiánské tance, které jsou opět určeny pro bohoslužbu jako forma duchovního boje, uctívání a přinášení prorockého poselství.

Jste srdečně zváni všichni – muži, ženy, staří, mladí, děti.

Cena za seminář, který bude mít teoretickou i praktickou část, je 50 Kč.

Na seminář prosím přijďte už ve 12:15, abychom začali včas!!! Platba za seminář proběhne před jeho začátkem.

Za pořádající IHOPP Radka N.

Více info možno na nowotnar@seznam.cz nebo na 737 942 742.

Společný Silvestr... spolu a s Bohem.....

31.12.2013 19:00 - 24:00
KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8

VSTUP ZDARMA

sdílení

chvály modlitby

rozhovory

společné jídlo

Čaj a káva k dispozici

herna pro děti

přines něco dobrého k jídlu a pití

BEZ PŘIHLÁŠENÍ PŘEDEM

Petr Kácha, pastor regionu Střed

Vánoční shromáždění štědrý den 24. 12.

10:00 – 11:15 hodin

Na Žertvách 23, Praha 8,
velký sál.

Shromáždění je určené pro
dospělé i děti. Po skončení bude
drobné občerstvení a čas
na popovídání.

Slavíme s dětmi Vánoce

aneb podněty a nápady, jak vánoční
svátky s malými i velkými dětmi
skutečně oslavit a ne jen „přežít“

12. 12. 2013 v 18 hodin

V semináři se objeví
tato témata:

- * proč Vánoce slavit či neslavit
- * jaký význam mají v našem životě
svátky a tradice vůbec
- * jak nás ve slavení Vánoc ovlivnila
naše původní rodina a co s tím
- * tipy, jak slavit Vánoce s dětmi
v různém období jejich života
- * praktické nápady a ukázky, jak dětem
zábavnou formou přiblížit poselství
Vánoc

Vedou: Ráchel Bícová a Petra Mizurová

Přihlášky zasílejte e-mailem do 6. 12. 2013
na adresu petra.mizurova@kaes.cz

Cena: 200 Kč

Bližší informace najdete na:
sbor.kspraha.cz/poradenstvi/akce

Krátkodobé misijní výjezdy

Před dvěma lety to vypadalo jako sen. Že bychom mohli sami pořádat misijní výjezd pro mládež. Nám už několik let jezdí sloužit týmy z Ameriky na English campy, ale že by už byl čas, abychom se my učili dávat druhým?

Hledali jsme místo, kde bychom spolupracovali s místním sborem, a kde to organizuje někdo jiný než my – na to jsme neměli kapacitu. Pavel Neústupný z Berlína miluje Estonsko a roky tam jezdí sloužit. Jeho evangelizační plány klaply výborně s našimi, Marie Bukáčková měla chuť si to jet v létě s Berliňany vyzkoušet, a další léto

jsem vyslali celou skupinu mládeže na letní evangelizační týden.

Ted' už výjezdy do Estonska vnímáme jako běžnou součást fungování mládeže. Bůh nás ale, myslím, vede dál – za prvé vidíme, že misijní výjezdy nejsou „mládežnická záležitost“, ale naopak – zastoupení ostatních generací chybí. Za druhé, sedm či osm účastníků (víc jich Estonsko nepobere) je pro náš sbor žalostně málo. Potřebujeme víc příležitostí pro všechny, kdo mají chuť sloužit v létě v jiných zemích.

Krátkodobá misie přináší výhody nejen těm, kterým se slouží, ale i těm, kdo pracují.

Někteří uvidí nové povolání od Pána, někteří poznají, že misie je opravdu pro ně, i když není snadná. Některé se zapojí jako organizátoři, i když dlouhodobě z Čech odjet nechtějí.

Možnosti pro příští léto jsou kromě Estonska (již žel obsazeno) Řecko (služba uprchlíkům) pod vedením Marty Hrabcové a teoreticky Chorvatsko (příměstský tábor v Rovinji). Tento článek je tedy zároveň pozváním – kdokoliv by měl chuť sloužit jiným národům v bezpečném prostředí týmu z našeho sboru, je vítán! Napište prosím na e-mail dita.frantikova@kaes.cz s jakýmkoliv dotazem. Misie není doménou mládeže – užít si dobrodružství nám teenageři přece nemohou upřít ☺.

Dita Frantíková

U misionářů ve Slovinsku

Evu a Petra jsem neviděla od dob, kdy nám bylo okolo dvaceti let. Tenkrát mně, čerstvému křesťanovi, byli dobrým příkladem mladých věřících – laskaví, přátelští a ve víře odvážní. Ted', po letech, jsou stále stejní, jen se z nich stali babička a dědeček a odvážná víra přinesla založení dvou sborů. Stavili jsme se u nich ve Slovinsku v Nové Gorici cestou od Dohnalových z Chorvatska. Přijeli jsme (Luboš Ondráček, Tomáš Božovský a my – Jarda a Nanda Slobodovi) rovnou na Bohoslužby. Sbor, který díky misii Böhmových v Nové Gorici vznikl, se schází už téměř tři roky v budově městské radnice, přímo v zasedacím sále. Má kolem třiceti členů, kde hlavní jádro se utvořilo z několika mladých lidí, kteří byli dříve závislí na heroínu a maminek těchto i dalších narkomanů, kterým Böhmovi sloužili. Začíná se půl hodiny předem povídáním při kávě a čaji se sušenkami a i na konci je čas na společenství s občerstvením. Chvály byly radostné, v kapele také zpíval, tancoval a chvíli hrál na kytaru, asi tříletý kluk. Cestou domů k Böhmovým, jsme se stavili v prostorách sboru, který je v bývalém mlýně v centru města. Sýpka a celé zařízení je dnes památka, i když mlít by se tu prý klidně dalo. Scházejí se tady skupinky, nebo pořádají různé veřejné akce – například bazar oblečení, který tam v neděli skončil, jindy přednášky, nebo semináře. Böhmovi bydlí druhým rokem ve svém domku na okraji města. Dům za pochodu opravují a rekonstruují. Po večeri jsme povídali a povídali a modlili se dlouho do noci. Dopoledne zrovna tak a pak už jsme museli opravdu jet. Slovinsko je hlavně katolické a tak je nejbližší další evangelikální sbor, vzdálený sto kilometrů, až v hlavním městě Lublani. Tam, kde „nebylo nic“, do Nové Gorice, stejně jako kdysi do Jablonce nad Nisou, přišli Petr s Evou založit sbor. V postkomunistické společnosti, nasáklé náboženstvím, projevíli zájem o evangelium ti nejubožejší, narkomani. Jim Böhmovi spolu se svými „náctiletý-

mi“ dětmi sloužili první roky. Domácností jim prošlo mnoho mladých, ztotočených lidí, kteří hledali záchranu. Lásku i pomoc našli u Ježíše a také u Petra, Evy a jejich dcery a syna. Po čase to nebylo dál možné a tak začali posílat obrácené narkomany do křesťanských rehabilitačních center, která by se o ně mohla starat déle. Některé se vrátili do města a do sboru, jiní zůstali sloužit ve střediscích, někdo se ztratil. Dnes se sbor nezaměřuje jenom na narkomany, ale zajímá se o všechny. Bylo to povzbuzivé setkání s obyčejně neobyčejnými lidmi, kteří se úplně vydali Bohu. Cesta, po které je vede, není zrovna jednoduchá, ale odměnou je jistota, že jsou tam, kde mají být a množství zachráněných duší. Vy-

hlížím, jakou spolupráci s Böhmovými pro náš sbor Bůh připravil! Jistě je, že se za ně můžeme modlit.

Nanda

Petra a Evy Böhmových jsem se zeptala:

Proč jste se odstěhovali do Slovinska?

V roce 1998, tedy v období, kdy jsme byli plně zaměstnáni budováním jabloneckého sboru Dobrá zpráva a neplánovali žádné výrazné změny, k nám Pán nadpřirozeně promluvil ohledně založení nového sboru v Nové Gorici ve Slovinsku. Proces příprav a realizace projektu samozřejmě ještě nějakou dobu trval. Zjednodušeně by se však dalo

říci, že jsme prostě poslechli toto povolání a do Nové Gorice se po absolvování potřebných přípravných kroků na konci roku 2000 přestěhovali s cílem založit nový sbor. V té době (a je tomu tak s výjimkou našeho sboru dodnes) žádný protestantský sbor v Nové Gorici ani v jejím širokém okolí nebyl.

Kdo Vás vysílal a jakou máte dnes na misi podporu?

Vysílal nás jablonecký sbor Dobrá zpráva spolu s mezi-

národním apoštolským hnutím New Covenant Ministries International, kteří obojí stojí za naší misí a „kryjí nám záda“ až dodnes. V průběhu let jsme samozřejmě navázali (a nadále vyhledáváme) další kontakty ve Slovinsku i v zahraničí, protože misijní práce tady daleko přesahuje možnosti jedné rodiny, jednoho vysílajícího sboru či malého místního společenství, které se nám tady

● MISIE

podařilo založit. Nezbytně potřebujeme další části těla Kistova k tomu, aby nám pomohly vytrvat a prorazit v díle, ke kterému nás Pán povolal.

S čím jste se museli poprat na začátku pobytu a jaké zažíváte těžkosti v misii dneska?

Museli jsme čelit výzvě začít z úplné nuly, zažívali neviditelný duchovní odpor i viditelný nezáměr. Byli jsme překvapeni tím, jak silná je v tomto kraji moc prázdňového náboženství imunizující mnohé lidi vůči skutečnému vztahu s Bohem. Prožívali jsme a prožíváme nejrůznější praktické těžkosti spojené s životem v cizí zemi a situace, kdy je stále ještě těžké prolomit duchovní překážky evangelizace a růstu sborů, se kterými zápasí i všichni ostatní misionáři a služebníci ve Slovinsku.

Jak to snášely Vaše děti, že jste se odstěhovali z Čech?

Náš odchod z Čech pro naše děti, tehdy jedenáctiletého Štěpána a třináctiletou Káťu nebyl jednoduchý. Opouštěli kamarády, příbuzné, sbor, domov, pokojíček, hračky... Samozřejmě byli zároveň plni očekávání a s důvěrou nás následovali. Spolu s námi se vydávali vstříc novým výzvám, nepředvídaným změnám i novým zázrakům. S námi prožívali balení, první cesty na jih, dvouměsíční pobyt ve Slovinsku před naším nastěhováním i dramatické hledání podnájmu a zázračné nalezení nového domova, který byl v mnoha ohledech požehnáním i pro ně. Prožívali s námi vzrušující napětí v době, kdy jsme věřili a nic neviděli až do úplného vítězství. I když se v prvních letech lidé neobraceli a na našich shromážděních jsme velice často byli sami jako rodina, naše děti byly velice trpělivé. Když po mnohých modlitebních akcích do našeho sboru začali přicházet noví lidé, naše děti s radostí konstatovaly – „tak se to přece podařilo“.

Co vás těší, co se i skrze Vaši práci Bohu podařilo v Nové Gorici udělat?

Těší nás, že se nám skutečně podařilo založit v historii vůbec první protestantský sbor v našem městě a okolí. I když je to jen mladé a početné ne příliš velké společenství, pomalu se formuje do podoby něčeho, co bychom mohli nazvat novozákonní sbor Kristovy církve. V průběhu uplynulých téměř 13 let jsme také intenzivně sloužili drogově závislým a jejich rodinám, z nichž někteří jsou dnes členy našeho sboru. Tato služba nám otvírala mnohé dveře ve městě a připravila terén pro další fáze služby, které v současnosti vyhlížíme.

Jaké máte plány?

Naším hlavním plánem je vytrvat ☺. Rádi bychom v nadcházejícím období nějak výrazněji zasáhli i další vrstvy obyvatelstva

než dosud. Prozatím se nám podařilo přinést evangelium lidem z okraje společnosti nebo sociálně nižších vrstev, což souvisí s naší dlouholetou službou drogově závislým. Chtěli bychom zasáhnout evangeliem také běžnou mládež, tedy ještě před tím, než zapadnou do nějakých problémů jako jsou drogy, a také mladé rodiny, střední sociální vrstvu atd.

Mezi naše plány patří určitě také přivést stávající sbor kromě početního růstu také k větší zralosti ve smyslu plnosti darů a služeb a také potřebných struktur, vedení sboru atd.

Vyhlížíme samozřejmě také další možné způsoby efektivní evangelizace našeho města a kraje.

Za co se můžeme modlit a jak bychom mohli pomoci?

Modlete se za Boží ochranu a vedení pro naši rodinu a společenství. Podívejte se pro lepší vizualizaci na mapu nebo fotografie Nové

Gorice (stačí natukat do googlu Nova Gorica ☺) a žehnejte pravidelně lidem žijícím v tomto kraji. Modlete se za průlom v evangelizaci, nové kontakty, lidi otevřené pro Boha a „zralé“ k obrácení.

Stejně jako všichni ostatní misionáři samozřejmě potřebujeme pomoc všeho druhu, potřebujeme lidi ochotné spolu s námi nést zdejší situaci a všechny její výzvy nejen na modlitbách, ale i nejrůznějšími jinými způsoby.

Uvítáme pracovní týmy, smysluplné evangelizační aktivity, budování vztahů a přátelství s naším sborem, pomoc v oblasti financí, a praktické podpory, či dokonce lidi, kteří by chtěli a mohli žít nějakou dobu v Nové Gorici a posílit tak svojí přítomností místní společenství. Více detailů ohledně konkrétních možných způsobů pomoci určitě rádi poskytnou ti, kdo nás tady ve Slovinsku již navštívili. Každý také může sám hledat Pána, aby mu položil na srdce způsoby, jak by mohl pomoci.

Misie v Radostánu

Setkání před odjezdem

Na začátku setkání nám řekla Ivana potěšující zprávu. Během čtyř let byla Bible přeložena, nebo alespoň její část, do 400 jazyků!!

Ivana se připravuje pro službu při organizaci Wycliffových překladatelů Bible už přes čtyři roky. V zemi, kde bude dlouhodobě působit, už pobyla přes půl roku. Teď se po studijní pauze vrací k práci „v terénu“. V zemi bývalého Sovětského svazu, kterou si pojmenovala Radostán, bude připravovat biblické vzdělávací brožury a klipy. Země je to velmi krásná a lidé velice chudí, ale pokorní a pohostinní. Při svém prvním pobytu si Ivana musela zvykat na jiné podnebí, kulturu a mentalitu lidí. V zemi panuje stále chaos od doby, kdy se vymanila ze Sovětské nadvlády. Ve všech postech samosprávy země byli po sedmdesát let Rusové, a tak se místní i dnes stále teprve učí „vládnout“. Je tu proto hodně korupce a byrokracie. Špatně je na tom hlavně školství a zdravotnictví. Také elektřina, na které tu život hodně závisí, je nedostatečná, vypínají ji, nebo spotřebiče „neutáhne“. Mnoho rodin raději vaří i pere na malém dvorku za domem. Potraviny jsou asi o 40 % dražší, než u nás, ale platy mnohem menší. V zemi převažuje islám, který byl za komunistů po-

tlačovaný. Lidé jsou velmi kreativní, mají smysl pro krásné věci a milují tanec. Velice důležité je tady slavení svateb a pohřbů a svátků. Pro Ivanu je problémem trochu jídlo, které se většinou vaří i myje ve vodě, na kterou si ještě Ivanin organismus nezvykl. Z Ivanina nadšeného vyprávění, které jsme napjatě poslouchali, při pojídání dobrot, vyplývá, že si Radostán a hlavně Radostánce zamilovala. Já jsem byla povzbuzena Božím jednáním s Ivanou, Jeho ochranou a vedením o kterém mluvila. Jeho podivuhodnými plány, které má s každým z nás! Také bylo potřeba, aby se Ivana odvážila poslechnout to volání a přijmout povolání k nádherné a nelehké práci.

Modlitebních potřeb je proto hodně. Především za Ivanino zdraví – aby se neopakovaly střešní problémy, aby si udržela v těžké duchovní atmosféře

úzký vztah s Ježíšem, za navazování nových přátelství, za „otcovsko mateřský starší pár, který by jí pomohl vyznat se v místních obyčejích a mentalitě. Modleme se za Radostán, aby tam měla církev větší svobodu, za dobré vůdce, za školství a zdravotnictví. Kdo byste se chtěl pravidelně modlit, nebo přispět finančně, kontaktujte NF KMS.

Nanda

*Podle zprávy
ze statistik Wycliffových
překladatelů Bible,
byla alespoň část
Písma přeložena
do 400 jazyků, během
posledních čtyř let.*

Jak žít s teenagerem

Anketa s účastníky semináře

V říjnu se konal seminář se známým křesťanským psychologem Pavlem Rausem na výše zmíněné téma. Seminář byl velmi povzbudivý a inspirativní. Dozvěděli jsme se například, že je vědecky dokázáno, že mozek dospívajícího je v některých oblastech nehotový – nezralý. Jedná se především o oblasti předních laloků, které ovlivňují jeho chování – především schopnost zvládat emoce a vyhodnotit dlouhodobé důsledky svých činů a morálních rozhodnutí. Tyto oblasti dozrávají někdy kolem jednadvacátého roku. Teenager je tedy podobný autu, které má silný motor, spoustu benzínu a žádné brzdy. Je třeba porozumět tomu, ve kterých oblastech naše děti ještě nejsou dospělé a potřebují pomoci. Je důležité mít před očima cíl dospívání – nikoli být bezproblémovým teenagerem, ale stát se samostatným, nezávislým a zodpovědným člověkem. Náš úkol je vlastně při-

pravat je na to, aby mohli odejít. Ve středním věku, kdy naše děti dospívají, řešíme často mnoho problémů a máme tendenci ztvrdnout a ztrácet trpělivost. Je ale třeba, abychom se měnili, dozrávali a zůstali otevření.

Ptala jsem se s odstupem rodičů, co je nejdůležitější zaujalo, a tak vám stručně nastiňuji jejich odpovědi:

Povzbudila mě jednoznačně podpora a ocenění, že jako rodiče děláme co umíme, a že to není snadné.

Uvědomil jsem si, že nejdůležitější je vztah s mými pubertáky, o ten je potřeba usilovat a chránit jej.

Podstatná pro mě byla myšlenka, že mnohdy „empaticky“ řeším to, co cítím já a ne to, co opravdu prožívá můj dospívající potomek a také, že jsem nebyla ani já moc jiná v kontextu doby.

Oslovilo mě, že nemáme čekat, že za námi teenager přijde ve chvíli, kdy si na něj uděláme čas, ale že je potřeba s ním mluvit v jeho dobu, na jeho místě a jeho způsobem, i když se nám to zrovna nehodí nebo se nám nechce. A kupodivu – nežádat pohled do očí!

Náš strach, pocit viny a naše úzkost je náš problém, který musíme řešit my a ne jej přenášet na naše děti.

Teenageři se v dospívání bouřlivě vyvíjejí a mění (aniž by s tím souhlasili ☺), a pokud to s nimi chceme zvládnout, musíme se vyvíjet a měnit také, není dobré uvíznout v zaběhnutých představách a stereotypch.

Uvědomil jsem si, že jsem opravdu ztvrdnul a jsem neustále popudlivý a netrpělivý. Pomohlo mi to, abych svoje problémy oddělil od problémů mého „pubertáka“.

Odnese jsem si ze semináře novou dávku odvahy, že to s Boží pomocí zvládneme a že z mé strany je potřeba více jim důvěřovat a respektovat je.

Seminář mě povzbudil a pomohl mi podívat se s nadějí do budoucna.

Petra Mizurová

Minianketa o PŮSTU

1. Kdy se postíte a proč?

První tři dny v měsíci a podle potřeby.

Snažím se půstem posílit modlitby za konkrétní lidi nebo situace. Výjimečně se postím jako výraz hledání Boha, bez nějakého modlitebního cíle v pozadí.

Někdy za něco konkrétní, co je aktuálně potřeba, jindy prostě proto, abych byla s Bohem a mohla se na něj soustředit – abychom pořádně probrali můj život a jeho plány.

Většinou jednou týdně (využívám ten den jako den odpočinku, kdy můžu více času využít pro soustředění se na Boha), nebo když se děje něco, co mě k půstu motivuje.

Většinou jsem míval půst jeden den v týdnu, jako povinnost. Byl to den, kdy jsem se více soustředil na Pána. Snažil jsem se ho využít na max.

Nejraději se postím v neděli, protože to je den oddělený pro Boha, takže mohu opravdu ten půst potom využít k tomu, abych s ním trávil víc času.

2. Podle čeho se rozhodujete o počtu dní a o způsobu půstu?

První tři dny v měsíci jsou pravidelné, ostatní dny jsou podle závažnosti události, kvůli které se postím.

Postím se zhruba jednou týdně den. Mám pocit, že bych se neměl postit delší úseky (ze zdravotních důvodů) – je to jen pocit, ale myslím, že správný. Výjimečně se postím dva nebo tři dny. Protože mi to vyhovuje, dodržuji to. Bůh může tento zvyk změnit, už jsem takovou dlouhodobou změnu zažil.

Ten jeden den mám určený, ale někdy se

mi stane, že mám chuť/potřebu prodloužit si ho ještě o následující den. Měla jsem párkrát „Danielův půst“, ale připadalo mi, že se na jídlo soustředím víc, mám raději „plný půst“.

Většinou podle účelu... když se vyhlásí delší půst, snažím se k němu přidat např. jeden den kompletně a celou dobu se oprostit od něčeho konkrétního... pokud se postím abych byla s Bohem, беру dny, které jsem sama doma.

Myslím, že je to individuální a hodně podle našeho osobního vnímání a vedení DS.

3. Ukončili jste někdy půst předčasně? Proč?

Většinou místo do rána jsem skončil večer poté, co mi Bůh řekl, že to stačilo. Několikrát to ale byly spíše mé chutě, co to chtěly slyšet.

Nevím, možná, že jednou. Necítil jsem se dobře. Většinou s půstem problém nemám. Možná taky, když mi někde nabídl něco k jídlu a já jsem cítil, že by nebylo dobře, kdyby věděli, že se postím. Už se moc nepamatuji, je to dávno.

Stalo se mi, že jsem prostě měla takový hlad, že jsem nedokázala posunout myšlenky na cokoli jiného, takže jsem něco snědla. Myslím, že předčasným ukončením se „nezruší“ ten čas, kdy jsme se postili, ale je to škoda (neposlušnost?) ho skončit dřív, než jsme se s Bohem domluvili.

Asi jo, když mi bylo fakt hodně špatně, začala jsem jíst určité potraviny. Ale pokud to není ze zdravotních důvodů, snažím se bojovat a vydržet ☺.

Půst jsem si snad nikdy předčasně ukončit nedovolil.

4. Myslíš si, že se může stát, že někdo půst táhne „z vlastních sil“ a někdy v něm až zákonicky vytrvává? Pokud ano, jak rozpoznat takové zákonictví od slabosti těla – pokušení půst ukončit?

Ano, je to možné. Zákoníci jsou určitě lidé s velkou výdrží. Nejlepší je mít to s Pánem předem projednané, co říká On a nepouštět se do postních výkonů. Někdy je to moudré půst přerušit, pokud na člověka např. leze nějaká nemoc nebo musí podat nějaký neočekávaný fyzický výkon. Ale mám svědectví, že i v těchto situacích Bůh může požehnat vydržení v půstu.

Myslím, že se to může stát. Poznává se to těžko, myslím, že to spíš poznají jeho blízcí. Já jsem se postil kdysi de facto ze zvyku a Bůh mě vedl k tomu, abych s tím přestal. Po čase jsem se postit zase začal.

Tak to nevím... asi to není můj případ, spíš by mi neškodilo postit se víc... takže jsem o tom nikdy nepřemýšlela.

Měla jsem takové období, kdy jsem se postila, protože jsem věděla, že bych měla, ale bylo to v podstatě jen takové utrpení a byla jsem v tom bez Boha. Když na mě přichází chuť ukončit půst dřív, prosím Boha, aby mi pomohl to zvládnout.

Jestli to je či není zákonické, odvozuji dle Matouše 6,16. A půst jsem neukončil, někdy jsem ho jen flákal, někdy ubíral na síle. Třeba kvůli situaci – cestování, těžká fyzická práce apod.

Pokud jsme upřímní, tak poznáme sami, kdy by to byl jen výkon a kdy je potřeba se i překonat. Půst je pokoreni se přede Bohem a né prostředek k dosažení cíle, i když si Bůh náš dobrovolný půst chce použít.

Ptala se Eliška Slobodová

● JAK JSEM TO PROŽIL

Celosvětová Konvokace *pokračování*

Jeruzalém, září 2013

Do listopadového SD se vešel jen příběh před odletem a pobytem v Izraeli, proto dnes píšu ještě pokračování.

Jak tedy shrnout těch 12 velkolepých dní? „Kostra dne“ vypadala asi takhle: Po několika hodinách spánku byla snídaně, pak uctívání, kázání, svědectví z několika

připomněl nám, ať si střežíme náš osobní čas s Otcem a nezanedbáváme čtení Božího Slova, protože to při tak nabitém programu hrozí. Co jsem ještě zažila? Třeba Korejské, Africké, Izraelsko-Ruské a Arabské chvály, Večeři Páně s asi 1 700 lidmi, modlitby v Arabském sboru, jednotou požehnané Ev-

ropské stráže v Modlitební věži, volání za otevření očí Židů, za milost pro Evropu, tanec s Duchem Svatým, soukromou chválu na střeše hotelu, proroctví pro naši zem od Cindy Jacobs a Larryho Albertse, hojnost jídla, zpívání v autobuse s Ugandany, neustále veselou černošku Joy, málo spánku, luxusní pokoj v hote-

lu (to bylo speciální požehnání pro mě a kamarádku), večeře s Afričany, Nory, Korejci, Francouzi, svobodu a radost, Boží lásku... Každý den se mě a kamarádce stalo něco výjimečného. Každý den nám Otec dokazoval, jak moc nás miluje a že pro Něj není opravdu NIC nemožné. Jsem TOLIK vděčná, že jsem na Konvokaci mohla být!!! Tak co, přidáš se další rok? ☺

Eliška Slobodová, region Palmovka

zemí, společné modlitby za jednotlivé země, po obědě znovu uctívání, kázání, další chvály a modlitby, večeře, Evropská modlitební stráž ve Věži, večerní program a do půlnoci ještě program pro ty, kdo se cítí být v mladé generaci (tam jsem se seznámila s úžasnou babičkou z Německa). Petr Kácha nám doporučil, čí kázání bychom si neměli nechat ujít (mluvili např.: John Mulinde, Reza Safa, Heidi Baker, Cindy Jacobs a další),

Podzimky

Co se dělo v LDN

Asi víte, že jsme s evangelizačním WS byli v LDN a musím říct, že se tam děly vážně skvělé věci. Chodili jsme po dvojicích do pokojů a povídali jsme si s lidmi, co tam byli. My dvě jsme byly spolu na pokoji, kde byly čtyři babičky – jedna vpravo, druhá trvale spící, třetí hluchá a čtvrtá roztomilá. Sváťa si začala povídat s babičkou, která seděla napravo. Představila se a hned začala mluvit o Bohu. Vyřčené evangelium bylo všude kolem hmatatelné. Možná právě proto se babička Mirka rozplakala a byla ráda, že jí Sváťa řekla svědectví a pomodlila se za ni. Zazněl i verš Jan 3,16. Já jsem se věnovala roztomilé babičce, která zpočátku vypadala, jakože nebude vůbec vnímat. Chvilku jsem si myslela, že ani nemá význam u ní sedět, protože vypadala protivně a tak trochu mimo. Ale přesto jsem jí začala vyprávět o Boží lásce a milosti. Potom jsem jen tak navrhla, že bych se za ní mohla pomodlit a ona vřele souhlasila. Tehdy jsem poznala, že jsem se v ní zmýlila. Zeptala jsem se, jestli chce do srdce přijmout

Ježíše. Stařenka souhlasila a s pláčem opakovala modlitbu spasení. Potom se klidně uložila ke spánku (nebojte, neumřela). Ještě jsme se krátce pomodlily za zbylé dvě staré paní a vyrazily jsme s nadšením do dalšího evangelizování. Narazily jsme na ošetřovatelku, které jsme se ptaly, do jakých pokojů smíme dál. Nevěděla, tak jsme jí alespoň pověděly o Ježíši. Pak jsme se zeptaly jinde a byly nám dovoleny pokoje s čísly 8 a 10. My jsme se ale po krátké modlitbě odvážily vstoupit do pokoje 9. Na posteli ležel téměř němý Rom. Musíme přiznat, že jsme se ho docela bály, ale co jsme měly dělat, když nás tam Pán poslal. V pokoji nás zastihla sociální pracovnice, která byla celkem nemile pře-

Proroctví

Květen 2013

Bůh mi říkal, že je čas, kdy máme jako jednotlivci, vedoucí i Církev jako celek, opustit ducha kontroly a obav a máme začít PLNĚ DŮVĚŘOVAT BOŽÍMU JEDNÁNÍ. Mnoho věcí bude vypadat nebezpečně, ale naším úkolem je chválit, modlit se, dělat pokání. A kontrolu a udávání směru nechat na Bohu. Máme mít důvěru v Boha, jako měl Daniel.

Bůh říká: „Nechte mě být všemohoucím a já budu. Jsem, který jsem. Složte ve mně svou naději a poznáte, že jsem Hospodin.“

Září 2013

V polovině září jsme během modliteb za tato setkání na Václavském náměstí přijali toto vidění:

Ukazoval se pomník na Muzeu, ale místo sv. Václava tam byl jiný rytíř na koni. Měl helmu i nějakou korouhev nebo kopí, ale jakoby v té helmě nebyla hlava, jen černé díry místo očí byly vidět. Na otázku kdo to je, přišla odpověď, že je to satan, nějaká mocnost zla, která tam do té doby panovala. Ale jak skupina chváličů pod sochou uctívala Ježíše, socha jakoby mizela od hlavy a zase se vracela. Ta část, která mizela, se vždy stala černobilou (ostatní okolí a zbytek sochy byl v normálních barvách).

Přijali jsme výklad, že to jsou chvály, které tu mocnost strhávají, a to od hlavy, což je skvělé. Socha ubývá, ale ještě má tendenci se vracet – nutně ve chválách vytrvat. Černobílá barva znamená neživost té sochy (chvály ji ničí), naproti tomu tam byl skrze chvály zjevován živý Bůh, s kterým je možno mít osobní vztah.

Začátkem listopadu pak jednomu z členů týmu, který na Václaváku sloužil, přišel sen: Václavské náměstí a domy okolo byly celé šedivé, chladné, v podstatě černobílé, taková atmosféra jako před revolucí. Ale jak zněly chvály, začala se postupně rozlévat taková barevná vlna směrem dolů po náměstí, domy i ulice byly krásně barevné, vše začalo nově ožít, Duch Boží prostupoval všechno svým dechem. Tato vlna Ducha – barvy, něha, život – pronikla všude. Hranice mezi novým (barevným) a starým (černobílým) končila někde v úrovni prvního bloku domů nahoře na Václavském náměstí. Dál to bylo stále ponuré.

Výklad byl, že Boží moc postupuje dál. Už nepůsobí jen u pomníku, ale pokračuje dál. Rozlévá se dál jako řeka.

● JAKÉ TO BYLO

kvapena a koukala na nás se slovy: „Nebyl moc dobrý nápad sem chodit.“ Vše dopadlo nečekaně. Odcházely jsme s dobrým pocitem z modlitby spasení, které opět předcházelo evangelium. Do třetice jsme navštívily dvě staré dámy na pokoji 5. Svátka šla hned k věci, žádné zbytečné povídání. Babička, které se ujala, byla překvapená a zároveň dojatá upřímnou modlitbou. Dokonce sama od sebe odříkala Otčenáš. Moje bábuška nesohlasila úplně se vším, co jsem jí řekla, ale dovolila mi se pomodlit za její nedávno opeřovanou nohu. Krásně jsme si popovídaly.

Naneštěstí nás tam objevila již zmíněná sociální pracovnice, tentokrát pěkně nabroušená. Vykázala nás z budovy s tím, že už všichni dávno opustili areál. Chvilku jsme zmateně čekaly, co se bude dít, a zároveň jsme vzdávaly dík a chválu Hospodinu. Pak jsme se rozběhly domů do gymnázia. Obě jsme hodně vděčné za to, jak si nás Bůh použil, a tak povzbuzujeme každého! Bůh je dobrý, dává nám ta správná slova. Každý přeci potřebuje slyšet evangelium a my, kteří ho známe, jsme tu mimo jiné proto, abychom ho sdíleli. ☺

Aňa a Svátka

Pozdrav ze dne Levitů

Pozor! Psáno z pohledu velmi upovídané Ašerky...

Chci psát o Dni levitů (podzim 2013). Doufám, že většina z vás četla moje předchozí články a nemusím opakovat některé zásadní pojmy. Den Levitů pro mě začal velmi zajímavě. Všechno bylo honem, honem nebo přijdete pozdě a nakonec jsme přišli o hodinu dřív. Aspoň jsme měli „rezervovaná“ místa na workshopech, protože jsme přišli společně s vedoucími levitů. Vybrala jsem si kuchařský, protože animační na tomhle dni levitů nebyl ☺. Kamarádku ze školy jsem s sebou letos neměla, zato po chvíli dorazily holky z Ašerek a i jiní levité. Na kuchařský workshop se účastníci přidávali a přidávali, až bylo plno. Všichni, co chtěli, dorazili a začalo uvítání. Tento Den levitů měl za téma Krále Šalamouna a na úvod jsme dostali hádanku. „Jací hráči vždycky vyhrávají?“

Odpovědi byli různé. Ozývaly se třeba názvy sportovních klubů a různé jiné chytrosti, ale nikdo neodpověděl správně. Teda nikdo, správně opověděla jenom Renata, která hádanku zadala a odpověď už předem znala. „Muzikanti.“ řekla do našich zaražených tváří. Sálem to zašumělo pochvalami na dobrou hádanku a prohlášeními: „To musím říct ve škole“ a tak.

Renata nás taky pěkně rozesmála, když po nějaké (už jsem to zapomněla) Mikešově poznámce řekla něco ve smyslu: „...a ten

kluk s černýma vlasama bude ticho...“ V té chvíli se naše řada Ašerek neudržela a začala se smát s poznámkami ve smyslu: „Jako bys ho vůbec neznala...“ Myslím, že bude jen málo lidí nebo žádní, kteří to nepochopí.

Po této zábavné části se mladší vydali na „levely“ a starší na workshopy. Nevím, co se dělalo na ostatních workshopech a jak se jejich účastníkům líbilo, ale mně se můj líbil moc. Vařili jsme palačinky a vafle s překvapením. Musím přiznat, že jsem se přejedla. My s holkama jsme dělaly vafle a ostatní dělali palačinky. V druhé polovině workshopu nám navíc Mikeš zpíval píseň „Bless the Lord o my soul“, kterou nás netrápil, protože jsme se přitom s holkama zasmály, ale zase si ji mohl odpustit. Nic proti, ale kuchyňka je opravdu hodně malá a navíc tam bylo hodně lidí. No, po workshopech jsme šli na levely, které byly výjimečně v suterénu, protože přišlo. Byla to příjemná změna a myslím, že soutěž s nošením kostek a stavbou paláce se povedla. Po levelech následovalo shromáždění, na kterém se objevily skvělé hry a navíc se zkrátila promluva. Myslím, že Den levitů se povedl. Navíc vás svým článkem letos potrápím ještě jednou, protože na jaře bude další den levitů a to je přece skvělé ☺. Děkuji všem, co si článek přečetli a nemávli nad ním rukou.

Tonča Hrdinová

*Je advent můj milý, co to znamená?
Že mnohá srdce ve světě jsou zraněná.*

*Je advent, můj milý, co to je?
Někdo je hledá a miluje.*

*Je advent můj milý, proč asi?
Protože člověk poradit nedá si.*

*Je advent můj milý, co se bude dít?
Jen dítě se má narodit.*

*Je advent, můj milý, proč se narodilo?
Aby člověka z hříchu usvědčilo.*

*Je advent můj milý, kdo to uslyšel?
Každý, kdo zastavil se,
když Ježíš kolem něho šel.*

*Je advent, můj milý!
A nebyl naivní?
Poslouchej...
Už dva tisíce let tichou nocí zvony zní.*

Oldřiška Šipová

Kreslí Antonie Hrdinová

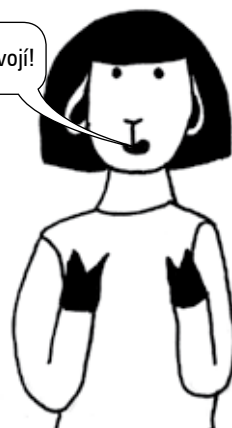
Slyšela jsem, jak někdo složitě popisuje, co znamená být jedno s Kristem.

A přitom je to tak prosté. Jedno je to,

... co není dvojí!

● NA CO SE DÍVÁME, CO SI ČTEME

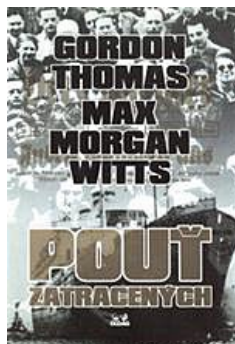
Gordon Thomas – Max Morgan Witts

Pout' zatracených

V době nástupu Hitlera k moci žilo v Německu něco přes půl milionu židů. Mnozí z nich se v reálné předtuše budoucnosti snažili odjet do USA. Amerika ale měla omezené kvóty pro přijímání uprchlíků a tak vznikaly pořadníky, kde čekací doba dosáhla záhy několika let. V blízkosti Spojených států byla ochotna přijmout větší množství osob jen Kuba.

Počátkem května roku 1939 se na cestu k jejím břehům vydal moderní parník St. Louis. Loď pro více než devět set pasažérů byla plná židovských uprchlíků. Získat vízum, povolení a lodní lístek stálo nejen je, ale i jejich příbuzné často veškeré úspory.

Kapitán Gustav Schröder se ale až v průběhu plavby dozvídá, že byl zneužit Goebelsovou propagandou, která dopředu kalkulovala s reálnou možností vrácení pasažérů zpět do Německa.

díky stovkám hodin pečlivé práce. Oba autoři se opírali o svědectví těch, co přežili a byli ochotni vypovídat, i o rozhovory s členy posádky a mnoha dalšími, kterých se pout' lodi St. Luis dotýkala. Je to příběh stovek doufajících v lepší zítřek.

Jakkoli byly jejich životní cesty dramatické, nejvíce mě zaujala postava kapitána, který se nebál postavit čelem k nacistické mašinérii a zachovat si čistý štít.

Podle knihy byl natočen stejnojmenný film s třemi nominacemi na Oscara za scénář, nejlepší herečku a nejlepší hudbu. Na ČSFD má vynikajících 77%. Nepodařilo se mi ho ale zatím nikde sehnat.

Pavel Rosecký

Alex a Brett Harrisovi

Dělat těžké věci

Vzpoura teenagerů proti nízkým očekáváním

Bratři Harrisové povzbuzují mladé čtenáře, aby se v životě nepouštěli snadnou cestou, aby přijali zodpovědnost a aktivně využili čas i potenciál, který do nich Bůh vložil. Věřím, že ten, kdo tuto výzvu přijme a s odvahou vykročí ze svého bezpečí, bude svědkem Božího jednání ve svém vlastním životě i ve svém okolí.

Tomáš Coufal, šéfredaktor časopisu Život víry

Tahle knížka mě opravdu povzbudila k tomu dělat těžké věci a znovu mi připomněla, že s Ježíšem není nic nemožné. Myslím, že je v ní něco, co vás nakopne jít do toho.

Týna, 16 let

Knihy si můžete objednat u našich milých sourozenců Bícových na adrese Nakladatelství Samuel <http://www.samuelcz.com/shop/>

Michal Klesnil

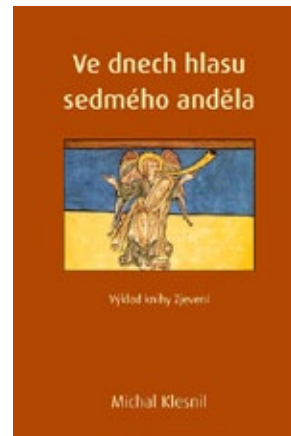
Ve dnech hlasu sedmého anděla

Výklad knihy Zjevení

Nejpřívětivější výklad knihy Zjevení, jaký jsem kdy četl. Michal Klesnil nás provádí i nejobtížnějšími místy s lehkostí, která se neutápí se v detailech, ale dává čtenáři prostor, aby o textu sám

uvažoval. Jako správný průvodce nabízí především nadhled založený ne na spekulacích, ale na znalosti celé Bible. Výklad se dá přečíst jedním dechem, můžete se ale dát textem vést i pomalu, den za dnem. Je stále důležitější, aby křesťané začali knihu Zjevení opravdu chápat. Výklad Michala Klesnila, který hovoří do našich dnů, může být dobrý první krok.

Jiří Hedánek, lingvista, překladatel starozákonních textů

S blížícím se příchodem Pána Ježíše mimo jiné narůstá potřeba studovat, co nám Bůh říká skrze bibliickou knihu Zjevení. Autor ve své knížce nabízí dobrý úvod do tohoto studia, přichází s neotřelými pohledy a zaznamenává knihu Zjevení do celkového kontextu Písma. Čtení tohoto výkladu pro mne bylo motivující a povzbuzující.

Lubomír Ondráček, hlavní pastor Křesťanského společenství Praha a předseda Křesťanské misijní společnosti

Zjevení je kniha aktuální, a takový je i výklad Michala Klesnila. Zjevení je také kontroverzní, a to se týká i tohoto výkladu. Přečetl jsem ho se zájmem. Odkryl mi nové zajímavé souvislosti, povzbudil mě k očekávání Kristova návratu, nechal mi svobodu s některými názory nesouhlasit.

Tomáš Dittrich, redaktor Života víry a starší Křesťanského společenství Praha

Michal Klesnil je starším Křesťanského společenství Praha, ředitelem Nadačního fondu překladu Bible a ředitelem misijní organizace Nadační fond KMS. Je autorem biblických studií, mj. knihy Přicházející Král (KMS, 2012) o druhém příchodu Krista. S manželkou Kateřinou a dvěma dcerami žije v Praze.

Poselství v básni z jednoslabičných slov

Bůh byl dřív než svět, čas a den. Bůh je zdroj hor, skal, vod a řek. On je zdroj tmy i hvězd, je zdroj hor, Brd i Čech. Bůh nám dal svět i dech a čas. Dal nám čest a květ... a mrak a van. Od Něj k nám šel Syn a Muž a Rek a Lev k nám – sem. ŠEL. sám. Den zní jak zvon a Muž je lev. Ten Muž je zdroj hor a skal, v nich dlel. Tam dlel a měl Meč jenž se chvěl a svůj den a žár a sen a květ nám dal. Vně skal vyl vlk, pěl pták, zněl skot plul mrak a pak... Svůj sen tu žil bez těch ztrát co zná tvůj věk. A pak... TEN muž šel ven vně skal a s ním meč co se chvěl a zář. Duch hor a skal se ho bál, klel jak děs a pak jen lkal jak pes co má vztek. Ten muž těž vzal štít a pas, na prsa kov a zbroj, co Bůh mu dal. Vstal a šel. Vstříc šla mu smrt a tma a děs a noc a strach. ON plál pln SLOV, bděl. Ta noc a děs a lest a d'as a smrt a strach když šel. On je Muž, ten Syn ten Rek co vzal na kříž tvůj hřích a smrt a strach tvou lest, tvé jho tvůj strach tvůj skon. Tvou smrt... a sám z ní VSTAL. Je živ a Pán a Král a život ti dal DNES. Ten Rek zněl jak hrom a lev a měl meč jak blesk co řal. Vstal a šel Puch tmy a ryk psů tu zněl, rej lží a zlá lest Rek hle. Meč řal a d'as byl ten Had co zná svůj pád co znal tvůj pád... už je ho půl a čtvrt a hlen a nic. Jen smrad. Ten MUŽ má čest a zář hvězd. Je Pán a Král co chce tě vést Bůh. Věř. Svě já mu dej dnes. Chceš? Ted!

Václav Lamr
(soutěž Metro 23. 8.)

ZÁKLADY KŘESŤANSKÉHO ŽIVOTA

ZAČÍNÁME
V LEDNU 2014

Prakticky zaměřený výklad Bible, přátelské
společenství, možnost dotazů a osobních rozhovorů.

Kdy: **9. 1. – 10. 4. 2014**

vždy ve čtvrtek v 18:30 hodin

Kde: sborový dům KS Praha,
Na Žertvách 23, Praha 8–Libeň

Doprava: Metro B Palmovka
Vstup zdarma

Přednáší: Tomáš Dittrich a hosté

Chvály: Jiří Bešta

T É M A T A P Ř E D N Á Š E K

1)	9. 1.	Ze smrti do života
2)	16. 1.	Nový život, křest
3)	23. 1.	Víra, zkoušky, vítězství nad hříchem
4)	30. 1.	Bible – Boží slovo
5)	6. 2.	Jsmo spravedliví, nebo hříšníci?
6)	13. 2.	Naplnění svatým Duchem
7)	20. 2.	Každý den s Bohem
8)	27. 2.	Modlitba
9)	6. 3.	Odpuštění
10)	13. 3.	Uzdravení z nemoci
11)	20. 3.	Osvobození od hříchů minulosti
12)	27. 3.	Jak s lidmi mluvit o Pánu Ježíši
13)	3. 4.	Co je to církev?
14)	10. 4.	Pán Ježíš přijde znovu

*Korálky
a firma*

Vstup zdarma, platíte pouze
za oběd a za spotřebovaný materiál

Kdy? 30.11. 09:00-17:00

21.12. 09:00-17:00

Kontakt 733 199 200

hanice.palice@seznam.cz

rezervace nutná :)

Aglow

13. 12. 2013

mluvčí sestra Robin Harsh

od 18 hodin

ve sboru Církve bratrské
v Soukenické 15,
v Kavárně v Praze 1.

Navštivte v předadventní
době inzertní portál
křesťanských podnikatelů
www.firmyg6.cz

Objednávejte na
tel.: 728 791 598
e-mail: doctorclean@seznam.cz
www.doctorclean.cz

Poukaz na 56% slevu

doctorclean

Potřebujete se zbavit nečistot (skvrn, špíny, prachu, roztočů, zápachu), které běžný
vysavač a přípravky nečistí?

Pak neváhejte využít této jedinečné AKCE!

~~1000 Kč~~ **439 Kč**

Tento poukaz na 56% slevu zahrnuje

- Hlubkové čištění koberce do 40 m² nebo sedací soupravy profesionálním strojem Kärcher.
- Doprava ZDARMA.

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

DOROST (12 – 15 LET)

středy 17:00 – 19:00 hod.

více info

Jana Bukáčková

777 614 496

jana.buckackova@email.cz

POROST (15 – 18 LET)

úterky 17:30 – 19:30 hod.

více info

Štěpánka Bláhová

777 576 530

spetanka@seznam.cz

ODROST (18 – 25 LET)

pondělky 18:30 – 21:00 hod.

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

Setkání mládeže

MRAZIVÁ VÍRA

*Večerní setkání
pro mladé,
kde to žije*

Šestá 8. 12. 18:00

Ortenovo náměstí 34, škola TGM

Vstup zdarma
Tance a scénky
mladezpraha.kaes.cz/sesta
Dita Frantičková 724435309
Křesťanské společenství Praha

Židovské tance / seminář

KDE: Na Žertvách 23, Praha 8

VEDE: Helena Kalábová (Šabatková)

Cena: 50 Kč

7.12.2013
12:30 – 15:00

pozn.: vhodné přezutí na tanec sebou
(není podmínkou)

Všichni jste srdečně zváni: muži, ženy, staří, mladí, děti....

Od počátku byl tanec významnou součástí bohoslužeb, uctívání v synagogách a nedílnou součástí všech židovských svátků. Na původní židovské tance navazují choreografii a hudbou s texty Žalmů a modliteb novodobé mesiánské tance, které jsou opět určeny pro bohoslužby jako forma duchovního boje, uctívání a přinášení prorockého poselství.

email: nowotnar@seznam.cz, info: 737 942 742, web: www.ihopp.org

OVOCNÝ SILVESTR

pro všechny 12–25leté.

29. 12. 2013 – 2. 1. 2014

v Jablonci nad Nisou

Jak se přihlásit, kolik to stojí, co si s sebou vzít i jak to na takovém silvestru vůbec vypadá, zjistíš na <http://mladezpraha.kaes.cz/silvestr2013/>.

Kontakt: **Šimon Dittrich**
(720 730 216)

mladezkspraha@gmail.com

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

1.12. KD Ládví 15:00
Gospelové bohoslužby

5. 1. KD Ládví 15:00
Chvály: Hudební skupina pod vedením Jiřího Jelínka
Kázání: Lubomír Ondráček – Jistota Boží blízkosti i pro rok 2014

24.12. **VÁNOČNÍ SHROMÁŽDĚNÍ** Štědrý den
10:00 – 11:15, Na Žertvách 23, Praha 8 – velký sál. Shromáždění je určené pro dospělé i děti. Po skončení bude drobné občerstvení a čas na popovídání.

31.12. **SILVESTR**
od 19:00 do cca 24:00, Na Žertvách 23, Praha 8

16.12. **SBOROVÁ MODLITEBNÍ**
18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8

29. 3. **SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ**
od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8; další setkání bude 7. 6., 27. 9., 29. 11. 2014

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan
Shromáždění: Region má společné shromáždění s regionem Východ.
Počet členů: 24/9/8

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7
Modlitební: 9.12. v 18:30 u Václavíků
Počet členů: 106/19/41

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mírek Bálek, Luboš Ondráček, Richard Roušal, Petr Zůna
Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 49/5/21

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
Počet členů: 73/6/18
Vstup: Marie Kunzmannová, Benjamin Drápal, Růžena Poborská a syn František
Výstup: Marta Vostrá s dcerami Miriam a Markétou – přestup do KS Plzeň

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 79/21/28
Výstup: Denisa Dolejšová s dcerou Alenkou (přestup do CBH Praha 4–Chodov), Marie Bukáčková (přestup na region Východ)

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4 (Objekt je nový a není na mapě Googlu ani Seznamu.) Mapka na kspraha.cz/jihovychod/
Počet členů: 33/1/22

STŘED

Pastor: Petr Kácha
Shromáždění: Ne 10:00 Římská 20, Praha 2 – budova Fitzwilliam Business
Počet členů: 103/11/41
Vstup: Daniel Pumr, Tomáš Kolář, Iveta Prchalová, Radek Hlávka

JIH

Pastor: Miloš Poborský
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), KC Novodvorská, Novodvorská 1013/151
Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepá I/14
Počet členů: 49/8/22
Křty: Klára Čermáková, Klára Ptáčková, Johana Ptáčková, Radim Šplíchal, Veronika Šplíchalová

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294
e-mail: paha@kaes.cz
www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

